

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297217296/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Vanheld! – – Bduurrurr! – klukklukkluk! – – Imidlertid er det bedre, at du bliver, som du er! – –

Sig mig min deyligste, sig mig! – vil dit Hjerter slaae høyt? – vil dine Kinder blaae, naar du nu læser i de Berlingske Tidender: »En ung Dansk, ved Navn Ewald, har i den sidste Bataille, ved en Tapperhed der overgik hans Alder, frelst sin Generals Liv – Den unge Helt er let blessered, men Generalen har skikket ham en Standart til den første Bandage paa? – Himmel! – – og naar du kort, kun kort derefter læser: »At vi ikke har tabt det sidste Slag, har vi maaskee den unge Cornet Ewald næst Himlen, allene at takke for – Rytteriet som bedekkede den høyre fløi, begyndte allerede at vige for den fiendtlige Hld; da han med sin Standart i Haanden, spængte for ved sin Esqvadron lige ind paa Fienden, og deels ved Ord deels ved sin Handling opmuntrede den til at følge sig – Massacren som den i Første Heede anrettede var skrækkelig, og vor Seyer er fuldkommen – Hans Majestet har skjønnet paa vor Cornets Tapperhed, som han burde, og skjænket ham en ledig Esqvadron« – Bravo! – –

Deres Velgaaende, Herr Ritmester Ewald! – klukklukklukkluk! – – –

Videre kommer jeg ventelig ikke i Sommer – Og det kan være nok! – Men til Vinteren begjærer jeg Permission paa et Par Maaneder – Jeg flyver hjem til dig paa Kjærligheds Vinger; og legger mig selv, mine Lorbær, og maaskee en eller anden fiendtlig Prindsesses Klenodier for dine Fødder – O min Arendse! – da vil du smilte – men naar jeg igjen skal bort – da vil det koste dig nogle Taarer! – Dog man kan ikke undvære mig ved Armeen! – Æren kalder! – og som en Lynild sees jeg i Spidsen af min Esqvadron, just i det der leveres et FeldtSlag – Alting er i Forvirrelse – Med Sabelen i Haanden styrter jeg ind paa Fienden – jeg adsplitter, jeg forfølger ham – han retirerer ind i en af sine beste Fæstninger, og i Stridens Heede trænger jeg mig ind med ham – Jeg besætter Porten, holder den ryddelig for vore øvrige Tropper; og inden han kan besinde sig, har jeg erobret Fæstningen og plantet de kongelige Faner paa Voldene – Alle Munde, og alle Aviser bliver fulde af min Roes – Alle Udenværkerne af Commendantens Frue, skikker jeg som et SeyersTegn til min Arendse – Kongen gjør mig til Oberst og slaaer mig til Ridder – Potz tausend! – Jeg var tilfreds at det kun var Vinter igjen, at jeg snart kunde komme hjem og gjøre Dem min Opvartning, min naadige

Frue Oberstinde! – Imidlertid har jeg den Ære, at erindre Deres Velgaaende! – Klukklukluk! – Dog det bliver ikke derved – – Snart bliver jeg General o. s. v. –

Der var til Lykke intet meer i min Flaske – En vis Calif søgte, da han var forvildet paa Jagten, Skjul hos en Arabisk Bonde, og begjerte noget at drikke af ham – Bonden, som langtfra ikke drømte om at beherberge de Troendes Behersker, og kun lidet brød sig om Mahomets Forbud, satte i sin God-Hjertighed en Kande ret god Viin for sin Gjæst; og Califen der ligesaalidet brød sig om Prophetens Viin-Mandat, drak uden Betænkning en god Slurk deraf – Min Ven, sagde han, i det han satte Kanden fra Munden, du dømmer maaskee af min Klædedragt, at jeg er en ubetydelig Person; men jeg kan sige dig at jeg forestiller noget ved Califens Hof, og der maaskee kan tjene dig – Det er got, svarede Bonden – herpaa tog Califen fat paa Kanden igjen, og drak efter sit Hjertes Behag – Din Viin er fortreffelig, sagde han, i det han pustede; og for at gjøre dig vis paa din Belønning, vil jeg kun sige dig at jeg er Califens Yndling og altid den nærmeste om hans Person – Det er mig kjært svarede Araberen – Din Bevertelse, skal vist aldrig fortryde dig, sagde Jægeren, da han efter en lille Pause havde drukket tredje Gang; thi jeg kan ikke længer følge det for dig, at den du har havt under dit Tag, er de Troendes Behersker Al-Mauni selv – Nu snappede Bonden sin Kande og vilde gaae bort dermed – Den undrende Calif spurgte ham om Aarsagen – Ey, raabte Bonden, der som du drak engang endnu, kan det ikke feyle, at du jo blevst til vor hellige Prophet; og end en Drik, da skulde du sige, at du varst Gud i Himmelen – Denne Historiette er ofte fortalt; og jeg skulde ikke have fyldt mit Papiir dermed, om den ikke havde saa megen Lighed med min – I det mindste skulde neppe nogen Potentat have været sikker for mig paa sin Throne, dersom min Flaske ey havde været tom –

Nu heldede jeg mig fuldkommen tilbage, og under de sødeste Sværmerier faldt jeg i en tryk Sovn – Hvorlænge jeg har sovet, veed jeg ikke; men da jeg vognede, heldede Dagen stærk; og da jeg af en meget naturlig Tilskyndelse strax løb op paa min Høy, for at see efter Skibet, fandt jeg, at det var borte –

Hvilken nye Forvirrelse! – siger maaskee en Deel af mine Læsere – og, hvilken nye Føde for min romanske Sjæl! – siger jeg – Ene, om Natten, i en ubekjendt Egn – det tegnede til et besynderligere, et